Dosarul nr. 1-50/2023;
1-23038792-24-1-15032023;

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

07 iunie 2024 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa de judecată în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Arapu-Buţco Alina
Grefieri Oxana Nichitin; Cristina Stavila
Cu participarea:
Procurorilor Andrei Foiu; Liviu Drăguțan; Ivan Rapeșco
Părților vătămate *****
Apărătorului inculpaților Corneliu Plește
Inculpaților Tataru Viorel; Mogîldea Eugeniu

examinând în ședința de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

MOGÎLDEA Eugeniu***, născut la *****, domiciliat în *****, str. ***** cetățean al Republicii Moldova, IDNP: *****, studii primare, celibatar, oficial neangajat în câmpul muncii, stă la evidența medicului psihiatru cu diagnoza de *****, fără a se afla la evidența medicului narcology, anterior a fost judecat, posedă limba română, anterior a fost judecat, după cum urmează:

- prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01.07.2015 în baza art. ***** Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii, pedepsă care prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 28.03.2017 a fost micșorată cu 1/3, fiind eliberat din instituția penitenciară după executarea pedepsei;

- prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13.09.2023 (dosar nr. 1-31144/2021), Mogîldea Eugeniu a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. ***** Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului din momentul reținerii, *antecedentele penale nu sunt stinse;*

și a lui

TATARU Viorel *****, născut la *****, originar din Kazahstan, domiciliat în s. *****, r. Ialoveni, cetățean al Republicii Moldova, IDNP: *****, studii primare, celibatar, neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog nu se află, anterior a fost judecat, posedă limba română; anterior judecat, după cum urmează:

- prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 21.12.2007 în baza art. *****CP i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de 5 ani închisoare. Conform art. 90 Cod penal pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani;

- potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02.12.2008, acțiunile lui Tataru Viorel ***** au fost recalificate din prevederile art. ***** CP, și cu aplicarea art. 70 alin. (3) CP a fost condamnat la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 CP, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani;

- prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 24.02.2010 Tataru Viorel a fost condamnat în baza art. ***** CP i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 79 CP de an și 6 luni închisoare. În baza

art. 85 CP i-a fost stabilită pedeapsa definitivă cu aplicarea art. 70 alin. (3) CP de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 14.12.2012 Tataru Viorel a fost condamnat în baza art. ***** CP la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă;

- prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15.12.2015, în baza art. *****CP și a fost condamnat în baza art. ***** CP la 6 ani și 8 luni închisoare. În baza art. ***** CP la 2 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (1) CP I-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare în penitenciar de tip închis;

- prin sentința Judecătoriei Criuleni din 23.11.2016 în baza art. ***** CP la 2 ani și 8 luni închisoare, cu executare. Conform art. 84 alin. (4) CP, pentru concurs de infracțiuni, s-a stabilit pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pedeapsă care a fost executată.

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 179 alin.(1) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 15 martie 2023, până la 07.05.2024.

Partea acuzării în ședința de judecată a solicitat de a fi recunoscut vinovat inculpatul Mogîldea Eugeniu de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 179 alin.(1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80/1 alin. (1) Cod penal, de a-I fi stabilită pedeapsa de 3 ani, și respectiv de 1 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 Cod penal de 4 ani închisoare. Ținând cont de prevederile art.85 Cod penal, urmând de a-I fi stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. La fel, a solicitat de a fi recunoscut vinovat inculpatul Tataru Viorel de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 179 alin.(1) din Codul penal, și conform art. 84 Cod penal, de a-i stabili o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, partea acuzării a solicitat să fie dispusă **încasarea solidară** din contul inculpaților Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel a cheltuielilor de judecată în sumă de 52,92 lei.

Inculpatul Mogîldea Eugeniu, fiind asistat de către apărător, Corneliu Pleșca, care inclusiv și pe inculpatul Tataru Viorel, care a refuzat de escortarea la ultima ședință de judecată, au solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde în limita sancțiunii normelor penale incriminatorii.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpați în ședința de judecată, instanța de judecată,-

c o n s t a t ă:

MOGÎLDEA Eugeniu și TATARU Viorel, la data de 03 februarie 2023 spre 04 februarie 2023, ora nu a fost posibil de stabilit, aflându-se în s. Coșernița, raionul Criuleni, împreună și după o înțelegere prealabilă, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu sunt observați de nimeni, au pătruns în gospodăria lui *****, amplasată în aceeași localitate, de unde au sustras pe ascuns un televizor de model ”LG” în valoare de 19 000 lei și o boxă de model ”LG” în valoare de 19 000 lei, cauzându-i astfel proprietarului o daună materială considerabilă în sumă de 38 000 lei.

Astfel, prin acțiunile lor, Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel au comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) CP, după semnele calificative: *”furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două persoane, prin pătrundere în locuinţă şi cu cauzarea de daune în proporţii considerabile”.*

Tot ei, la 05 februarie 2023, aproximativ la ora 17:10 minute, împreună și după o înțelegere prealabilă, aflându-se în s. Coșernița, r. Criuleni, având drept scop violarea unui domiciliu, au pătruns în domiciliul cet. *****, fără permisiunea acesteia, unde s-au aflat până la momentul depistării.

Astfel, prin acțiunile lor, Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel au comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, după indicii: *”pătrunderea, rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia”.*

Procedura examinării cauzei:

În ședința de judecată preliminară din 25 martie 2024, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Mogîldea Eugeniu, și la fel inculpatul Tataru Viorel, fiind asistați de către apărătorul lor, avocatul Corneliu Plește, au înaintat personal câte o cerere scrisă autentic, prin care au solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunosc în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și că nu au careva obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că le sunt cunoscute consecințele admiterii cererilor în cauză.

În ședință de judecată, inculpatul Mogîldea Eugeniu, și la fel inculpatul Tataru Viorel, au confirmat veridicitatea cererilor întocmite și au susținut admiterea acestora, reiterând că recunosc vina pe toate episoadele incriminate.

La fel, apărătorul Corneliu Plește, care acționează în interesele inculpatului Mogîldea Eugeniu, și la fel în interesele inculpatului Tataru Viorel, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererilor întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Liviu Dragutan, în ședință de judecată a considerat posibilă admiterea cererii şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de Procedură Penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnăturile inculpaților Mogîldea Eugeniu, și la fel ale inculpatului Tataru Viorel, din cererile întocmite sunt autentice, susţinute de aceştia personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestor cereri, prin care fiecare dintre inculpați recunoaşte faptele incriminate, cuprind o manifestare de voință

suficient de clară, dar şi că ultimii au solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Mogîldea Eugeniu, și respectiv cererea inculpatului Tataru Viorel, cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu". Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* pornind de la faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererilor înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, aceste circumstanțe au condiționat admiterea cererii inculpaților de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpaților sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzaților au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpații au înaintat câte o cerere autentică în acest sens, au susţinut-o în prezenţa unui apărător desemnat, fiind notificați inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpaților în ședința de judecată.

Inculpatul TATARU Viorel, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, aproximativ la începutul anului 2023, s-a întâlnit cu Mogîldea Eugeniu în centrul mun. Chișinău, unde au venit cu ideea de a se deplasa în s. Coșernița, r. Criuleni, la niște prieteni. S-au deplasat așadar în s. Coșernița, r. Criuleni, însă prietenii lor nu erau acasă, și având în vedere că era oră târzie, cum mergeau ei împreună cu Mogîldea Eugeniu, au văzut o locuință unde nu ardea lumina, și împreună au hotărât să intre în acea locuință ca să se odihnească până dimineața. Au intrat în locuință prin deteriorarea ușii de la intrare, unde au decis să părăsească locuința împreună cu bunurile însușite, și anume: televizorul de model "LG" și o boxă mare. Nu a putut preciza ce anume a luat el, și ce a luat Mogîldea Eugeniu, dar a admis că

dânsul a luat televizorul, iar Eugeniu a luat boxa. Ulterior, au văzut o altă locuință la o distanță de vreo 100 metri, unde au decis să intre și să se odihnească până dimineața. În cea de-a doua casă au sărit gardul, au deteriorat geamul și bunurile le-au introdus pe ușă, deoarece au intrat prin geam și au deschis ușa de la intrare. În acea casă au stat în jur de vreo 2 ore, unde au aprins lumina, fapt care a fost observat de vecin, ultimul a și chemat poliția. Bunurile au fost ridicate de către colaboratorii de poliție și au fost restituite părții vătămate. De cele comise se căiește sincer. A solicitat în cele din urmă ca, în cazul în care instanța îl va găsi vinovat de comiterea infracțiunilor ce i se incriminează de caz, să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Inculpatul MOGÎLDEA Eugeniu, prin expunere factologică care nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a relatat că, probabil la data de 03.02.2023 s-a întâlnit cu Tataru Viorel în mun. Chișinău, în sectorul Centru, la acel moment a făcut cunoștință cu Tataru Viorel, unde au urcat în autobuzul care se deplasa până în s. Coșernița. Ajungând în s. Coșernița au coborât, unde spontan au hotărât să pătrundă în casă, prin deteriorarea ușii de la intrare, forțat. De acolo au însușit un televizor de model ”LG” și o boxă pe care le-au dus într-o altă casă. În cea de a doua casă, la fel au forțat fereastra, au pătruns în casă prin deschiderea ușii de la intrare. Televizorul și boxa le-au adus la a doua casă. Aceste bunuri au fost ridicate de către colaboratorii de poliție, a doua sau a treia zi. De cele comise se căiește sincer și regretă. A solicitat ca, în cazul în care instanța îl va găsi vinovat de comiterea infracțiunilor incriminate, să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Pe lângă declaraţiile auto-incriminatoare ale inculpaților, vina acestora în comiterea infracțiunilor incriminate, de asemenea este stabilită și pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și care se dețin la materialele cauzei penale, și anume:

- **depozițiile părții vătămate *******, care a declarat că în localitatea Coșernița, r. Criuleni, deține în proprietate o casă, în care la moment nu locuiește nimeni, însă pe timp de vară locuia în casa respectivă cu familia. La data de 31.01.2023 a fost în s. Coșernița, r. Criuleni, la casa respectivă, unde totul era în regulă. În exteriorul casei sunt instalate camere de înregistrare video. La data de 04.02.2023, aproximativ la ora 12:00 a venit în s. Coșernița, r. Criuleni, din motiv că dimineața respectivă, soția lui i-a comunicat că nu funcționează camerele de înregistrare video. Astfel, el a descuiat ușa și a intrat în casă, unde a depistat că era deconectată energia electrică de la contor. Totodată a observat că era dezordine în casă, de la primul nivel al casei lipsea un televizor de model ”LG”, de culoare neagră, cu dimensiunile aproximativ 127 diagonala, fiind amplasat pe picioare (stativ) pe o tumbă, televizorul fiind la preț de 19 000 lei. La fel, la primul nivel în colțul drept, lângă perete era o boxă de model ”LG” de culoare neagră cu telecomandă, la prețul de 19 000 lei. A depistat că ușa din spatele casei era forțată și deschisă. Astfel, s-a urcat la nivelul doi unde a depistat dezordine, însă careva bunuri nu au fost sustrase. În spatele casei era amenajată o construcție unde este o saună, la construcția dată la fel era forțată ușa, fiind deschisă, era dezordine, însă bunurile nu lipseau. După aceasta a conectat lumina la domiciliul și pe înregistrările video pe de camere a observat că aproximativ la data de 04.02.2023 ora 00:15, o persoană de gen masculin sărea gardul și pătrunde în ogradă, după care stă o perioadă de timp în ogradă și se apropie de gard, ca urmare încă o persoană sare gardul în ogradă. Astfel, cele două persoane de gen masculin umblă prin ogradă, se duc în spatele casei, caută ceva prin ogradă, după care forțează ușa din spatele casei și pătrund în domiciliu. Peste ceva timp, cele două persoane de gen masculin iese din casă și după aceasta se deconectează lumina, astfel în continuare nu se înregistrează secvențe video. Fețele persoanelor de gen masculin ce au pătruns în domiciliu nu se vede. Astfel, prin sustragerea bunurilor i-a fost cauzat un prejudiciu material

considerabil în sumă de 38 000 lei. Cine sunt persoanele ce au pătruns în domiciliu nu cunoaște, în furtul dat nu bănuiește pe nimeni. Despre faptul că nu locuia în s. Coșernița, r. Criuleni, cunoșteau toți vecinii și rudele din localitate.

- depozițiile făcute de partea vătămată *** în cadrul audierii sale suplimentare,** din care rezultă că, la data de 05.02.2023 a aflat că în una dintre gospodăriile din localitatea Coșernița, r. Criuleni, și anume la o distanță de 100 de metri de la gospodăria sa, a fost comisă încă o infracțiune. Auzind aceasta, el s-a deplasat la fața locului pentru a verifica dacă infractorii prinși în flagrant au tangență cu furtul comis în gospodăria sa. Ajungând la fața locului și anume la vecina cet. *****, în interiorul casei a depistat bunurile ce îi aparțin și anume un televizor de model ”LG” și o boxă de model ”LG”. Dânsul a recunoscut boxa de model ”LG” din motiv că deține actele pe boxă cu nr. 112HZDU081298, iar numărul respectiv este identic de pe abțibildul de pe boxă. Astfel, admite faptul că anume aceste persoane au sustras bunurile din gospodăria ce îi aparține și i-au cauzat un prejudiciu material în sumă de 38 000 lei. Solicită ca aceste persoane să fie atrase la răspundere conform legislației în vigoare (f.d.20-21; f.d.53, Vol. I).

- **depozițiile părții vătămate *****, care a declarat că la moment locuiește în mun. Chișinău, însă a moștenit casa părintească amplasată în s. Coșernița, r. Criuleni. Din motiv că locuiește în mun. Chișinău și majoritatea timpului îl petrece în mun. Chișinău, la casa părintească vine rar, aproximativ odată în lună. Aproximativ la 22.01.2023, a fost la casa părintească și a verificat dacă totul e în regulă. Mai spre seară dânsa a plecat în mun. Chișinău, iar când a plecat a încuiat toate geamurile și ușile. Menționează că pe teritoriul gospodăriei careva camere de înregistrare video sau sisteme de alarmă nu sunt instalate. La 05.02.2023 la ora 17:10 a fost telefonată de către vecinul său Ilie, cu nr. De contact: 068960209, care a comunicat că a observat că din hogeacul casei iese fum. Dânsa a cerut vecinului să verifice dacă este cineva în casă, deoarece nimeni nu trebuia să fie acolo. La scurt timp a fost telefonată de către Ilie, care a comunicat că în casă erau două persoane de gen masculin lui necunoscute. Auzind aceasta dânsa a apelat la ”112” unde a comunicat despre cele depistate. În scurt timp a ajuns la casa părintească unde aștepta sosirea poliției. Aproximativ peste 5-10 minute la fața locului a sosit poliția, care a intrat în casă și a depistat două persoane de gen masculin ei necunoscute care stăteau în casă. A precizat că, intrând în casă a depistat că acele două persoane stăteau în una dintre odăile casei, unde mâncau, serveau băuturi alcoolice. Acestea făceau focul în casă, făceau mâncare, posibil au și înnoptat în casă. Totodată în casă se aflau lucruri străine și anume un televizor de model ”LG”, o boxă de model ”LG”, băuturi alcoolice și careva produse alimentare care nu îi aparțin. În timpul dat a aflat că recent careva persoane au pătruns în gospodăria vecinilor și anume, a familiei Cobușceanu ce se află la o distanță de 100 - 150 metri, de unde au fost sustrase bunuri identice. Peste o perioadă de timp au venit vecinii care au recunoscut televizorul și boxa, care au fost sustrase din gospodăria lor. Menționează că, persoanele respective ce au intrat în casa părintească ce îi aparține, au satisfăcut necesitățile sale fiziologice în una din odăile casei, ca urmare în casă era un miros insuportabil, covoarele sunt distruse fiind îmbibate cu mirosul necesităților fiziologice. În urma infracțiunii respective, persoanele ce au pătruns în casa părintească ce îi aparține, fără acordul ei, unde au făcut un dezastru, i-au cauzat un prejudiciu moral în sumă de 5 000 lei (f.d.46, Vol. I).

- **declarațiile martorului *****, care a declarat că la data de 05.02.2023, aproximativ la ora 16:10, se afla prin gospodărie, unde a observat că în casa vecinului (decedat) *****, ieșea fum și în casă ardea lumina. Atunci imediat a apelat la fiica vecinului - pe nume *****, care i-a comunicat că nimeni nu locuiește, astfel și-a dat seama că în locuință au pătruns persoane străine. Ulterior a apelat la Serviciul ”112”, după care, la fața locului s-a apropiat un echipaj de poliție și

stăpâna casei. După aceasta au descuiat una din uși și au intrat în casă, ca urmare în casă au fost depistate două persoane de gen masculin necunoscute, deoarece nu sunt locuitori ai satului, vârsta de aproximativ 30 de ani. În casă se aflau mai multe bunuri ce nu îi aparțineau proprietarului, și anume o boxă de culoare neagră și un televizor de culoare neagră, ce au fost sustrase din domiciliul cet. Coșceanu Ion din s. Coșernița, r. Criuleni. În cele din urmă a concretizat că, persoanele date le-a văzut pentru prima dată (f.d.75-76, vol. I).

- **declarațiile făcute de martorul** *****, care a relatat că, la moment activează în calitate de ofițer superior de sector a IP Criuleni. La data de 05.02.2023 era în serviciu cu colegul ***** cu automobilul de serviciu ”Dacia Duster” cu n/î MAI-1559, tura 24 ore. Aproximativ la ora 17:22, de la Dispeceratul Zonal Centru a parvenit informația precum că în domiciliul cet. ***** amplasat în s. Coșernița, r. Criuleni, se află careva persoane necunoscute. Primind această informație, el cu colegul imediat s-au deplasat la fața locului pentru a verifica informația dată. Ajungând la fața locului și anume în localitatea Coșernița, r. Criuleni, la intrarea în gospodărie se afla proprietara cet. ***** *****, care a permis lui și colegului său să verifice gospodăria acesteia. În urma verificării a depistat în interiorul casei două persoane de gen masculin, care au fost identificate ca Tataru Viorel, a.n.1991, și Mogîldea Eugeniu, a.n.1993. La întrebarea cine a permis lor ca să intre în gospodăria respectivă, aceștia au comunicat că nu au solicitat nicio permisiune, totodată aceștia au înnoptat în casa respectivă, au mâncat, au servit băuturi alcoolice, totodată și-au satisfăcut necesitățile fiziologice în una dintre odăile casei. În urma verificării casei împreună cu proprietara, aceasta a comunicat că careva bunuri nu au fost sustrase, însă erau bunuri ce nu îi aparțineau, și anume: un televizor de model ”LG” și o boxă de model ”LG”. La întrebarea față de Tataru Viorel, a.n.1991, și Mogîldea Eugeniu, a.n.1993, cum bunurile respective au ajuns în gospodăria cet. *****, aceștia au comunicat că nu cunosc. Atunci a făcut legătura telefonică cu colegii referitor la faptul dacă anterior în localitatea respectivă au fost comise furturi, la ce colegii au comunicat că la data de 04.02.2023 a fost documentat un furt, și anume a fost sustras un televizor de model „LG” și o boxă de model ”LG”, iar gospodăria respectivă se află la o distanță de circa 100 metri de la gospodăria în care se aflau. Analizând informația respectivă, a solicitat intervenția grupei operative de urmărire penală din cadrul IP Criuleni, deoarece admitea faptul că anume aceste persoane au comis furtul din aceeași localitate (f.d.77-78, vol. I).

- declarațiile martorului *****, care a explicat că la moment activează în calitate de SS al SP al SSP a IP Criuleni. La data de 05.02.2023, el era în serviciu cu colegul Ruslan Țîbulica cu automobilul de serviciu ”Dacia Duster” cu n/î MAI-1559, tura 24 ore. Aproximativ la ora 17:22, de la Dispeceratul Zonal Centru a parvenit informația precum că în domiciliul cet. ***** amplasat în s. Coșernița, r. Criuleni, se află careva persoane necunoscute. Primind această informație, el cu colegul imediat s-au deplasat la fața locului pentru a verifica informația dată. Ajungând la fața locului, și anume în localitatea Coșernița, r. Criuleni, la intrarea în gospodărie se afla proprietara cet. *****, care a permis lui și colegului său să verifice gospodăria acesteia. În urma verificării, a depistat în interiorul casei două persoane de gen masculin, care au fost identificate ca Tataru Viorel, a.n.1991, și Mogîldea Eugeniu, a.n.1993. La întrebarea cine a permis lor ca să intre în gospodăria respectivă, aceștia au comunicat că nu au solicitat nicio permisiune, totodată aceștia au înnoptat în casa respectivă, au mâncat, au servit băuturi alcoolice, totodată și-au satisfăcut necesitățile fiziologice în una dintre odăile casei. În urma verificării casei împreună cu proprietara, aceasta a comunicat că careva bunuri nu au fost sustrase, însă erau bunuri ce nu îi aparțineau, și anume: televizorul de model ”LG” și o boxă de model ”LG”. La întrebarea față de Tataru Viorel, a.n.1991, și Mogîldea Eugeniu, a.n.1993 cum bunurile

respective au ajuns în gospodăria cet. *****, aceștia au comunicat că nu cunosc. Atunci el a făcut legătura telefonică cu colegii referitor la faptul dacă anterior în localitatea respectivă au fost comise furturi, la ce colegii au comunicat că la 04.02.2023 a fost documentat un furt, și anume a fost sustras un televizor de model ”LG” și o boxă de model ”LG”, iar gospodăria respectivă se află la o distanță de circa 100 metri de la gospodăria în care se aflau. Analizând informația respectivă a solicitat intervenția grupei operative de urmărire penală din cadrul IP Criuleni, deoarece admitea faptul că anume aceste persoane au comis furtul din aceeași localitate (f.d.79-80, vol. I).

Culpabilitatea inculpaților Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel, se mai dovedește și prin materialele dosarului, descrise în rechizitoriu și examinate în ședința de judecată, care au fost acceptate de inculpați, și anume:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșă fotografică, acțiune procesuală efectuată la 04.02.2023, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii care constituie gospodăria care aparține cet. *****, situată în s. Coșernița, raionul Criuleni, în rezultatul căruia s-a depistat urme de forțare în dreptul mânerului ușii din termopan de la intrare în casă din partea din spate a casei. În interiorul domiciliului la intrare în casă paralel cu ușa de la intrare este o comodă pe care se afla televizorul (care lipsea), iar bunurile de pe comodă fiind împrăștiate pe podea. La fel, în bucătărie sertarele erau deschise și în alte camere bunurile au fost împrăștiate. În partea stângă de la intrare în casă este o masă cu scaune și după spusele proprietarului alături se afla boxa de model ”LG”, care lipsea (f.d.6-15, vol. I).

- procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșă fotografică, acțiune procesuală efectuată la data de 05.02.2023, prin care a fost cercetată gospodăria care aparține cet. *****, situată în s. Coșernița, r. Criuleni, în rezultatul căruia în a doua cameră de la intrare în casă s-a depistat și a fost ridicată o boxă de model ”LG Meridian” de culoare neagră, iar pe unul din paturi s-a depistat și ridicat un televizor de model ”LG” cu nr. 5SUJ620V. În altă odaie au fost depistate două persoane care au fost identificate ca Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel (f.d.29-42, vol. I).

- procesul-verbal de examinare a obiectului, acțiune procesuală efectuată la data de 06.02.2023, potrivit căruia a fost examinat un televizor de model ”LG”, de culoare neagră și o boxă de model ”LG”, ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.02.2023 (f.d.48-51, Vol. I).

- ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la data de 08.02.2023, prin care de la ***** au fost ridicate secvențele video de pe camerele de înregistrare video din perioada 03.02.2023 - 04.02.2023 (f.d.54-55, Vol.I).

- procesul-verbal de examinare a obiectului cu planșă fotografică, acțiune procesuală efectuată la data de 08.02.2023, prin care a fost examinat un suport electronic de tip DVD-R pe care se conțin trei înregistrări video ridicate de la cet. *****, la data de 08.02.2023. Astfel, în urma examinării secvențelor video s-a stabilit că pe durata de 33 secunde a secvenței video în vizorul camerei de înregistrare video apare o persoană cu glugă pe cap. La secunda a 53-a a secvenței video se observă cum vizorul camerei de înregistrare video apare încă o persoană. Pe durata de 1 minut și 16 secunde a secvenței video se observă cum ambele persoane se deplasează în partea opusă a camerei de luat vederi. La examinarea celui de-al cincilea fișier video cu denumire ”81_04_M_022023001116” la durata de 1 secundă a fișierului video persoana cu glugă pe cap sare de pe gard și se deplasează în direcția camerei de luat vederi (f.d.57-70, Vol. I).

Deopotrivă, vinovăția inculpaților este confirmată prin stările de fapt reflectate prin conținutul documentelor ce urmează:

- un suport electronic de tip DVD-R, pe care se conține șapte fișiere video, ridicate de la ***** la 08.02.2023, anexat la cauza penală prin ordonanța din 08.02.2023 de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală (f.d.56, Vol. I).

Aprecierea probatoriului:

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

De caz, este relevant de precizat că, în jurisprudența sa Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

În plan normativ național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Cu transpunere la speța deferită judecării, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, *adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.*

Așadar, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpaților.

Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă administrate, care denotă comiterea faptelor infracţionale de către inculpați în fiecare caz şi de fiecare dată, aceștia au recunoscut vinovăţia în comiterea acestor fapte şi au oferit declaraţii în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţa acestor speţe, informaţia obţinută şi furnizată de inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel este aceiaşi cu cea stabilită de instanţă, nu afectează esenţial probatoriul în ambele cauze penale, ci a contrario demonstrează suplimentar cert faptele incriminate acestora, care au fost demonstrate prin restul mijloacelor de probă.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpați, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu, pentru fiecare caz în parte şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or veridicitatea este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de inculpații Mogîldea

Eugeniu și Tataru Viorel, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptelor infracţiunii, certitudinea comiterii acestora nemijlocit de către persoanele acuzate şi săvârşirea lor cu vinovăţie.

Or, aceștia atât în şedinţă de judecată, cât şi la urmărirea penală şi-a menţinut această poziţie consecventă, prin care au recunoscut de fiecare dată faptele comise de ei şi au acceptat să relateze despre modul comiterii în detalii aprofundate sau timpul săvârşirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaşte evenimentele.

Concomitent instanța remarcă faptul că, aprecierea declaraţiilor inculpaților în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care *impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză,* care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestora coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpați, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptelor infracţionale cu vinovăţie, pe care ultimii le-au recunoscut, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire și a rechizitoriului, acțiunile lui Mogîldea Eugeniu și ale lui Tataru Viorel au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal și respectiv în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, pentru faptele incriminate în actul de acuzare.

Subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpații în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpații recunosc în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal.

Instanţa statuează că, în mod evident s-au constatat faptele prejudiciabile prin care s-a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunilor incriminate, care în speţe este format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile de către partea vătămată.

La fel, *obiectul material* al infracţiunilor prevăzute de art. 186 din Codul penal, îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor în fiecare caz incriminat acestuia.

În subsidiar, instanţa mai concretizează că potrivit art. 459 alin. (5) din Codul civil (art. 288 alin. (5) în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002), bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv banii, sânt considerate bunuri mobile, iar conform art. 455 din Codul civil (art. 285 în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002), prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

Prin urmare, obiectele sustrase de inculpați - televizorul de model ”LG” și boxa de model ”LG”, deţin o valoare anumită, reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privința căruia victima ***** își exercita dreptul de proprietate și posesie, fiind de altfel bunuri mobile, care în rezultat şi constituie obiectul material al infracțiunii incriminate, cu excepţia cazului de violare de domiciliu.

Analizând *latura obiectivă* a componenței de infracțiune incriminate lui Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel, instanța de judecată subliniază că în situaţia incriminării faptelor în temeiul art. 186 din Codul penal, aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte:

a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită;

b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil;

c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, şi

d) modul ascuns.

Cu transpunere la cazul din speță, asupra faptelor prejudiciabile comise de inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel, instanţa relevă modul de deposedare a victimei ***** de bunurile sale şi imposedarea, care prespune de fiecare dată trecerea în stăpânirea inculpaților a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă luarea bunurilor.

Faptul deposedării şi al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe administrate la urmărirea penală, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea de bunurile sustrase de către inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel, pe care ulterior ultimii le-au dus într-un alt imobil (la domiciliul părții vătămate *****), după propria dorinţă şi conform propriei convingeri, bunurile nefiind restituite decât după intervenția organului de urmărire penală, după inițierea procesului penal în cauza penală de referință.

Ilegalitatea acţiunilor acestora şi gratuitatea luării bunurilor sustrase s-au manifestat prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către partea vătămată *****, exprimată în declaraţiile acestuia la urmărirea penală, prin talonul de garanție asupra boxei de model ”LG” (f.d.15, vol.I), recunoscute de inculpat prin cererea de examinare a cauzei în

procedură simplificată, ce denotă că aceştia au acţionat intenţionat cu scopul de a sustrage bunurile ce aparţin părţii vătămate Ion Cobuşceanu, de a dispune definitiv de acestea şi nicidecum în scopul unei folosinţe temporare eventual.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecinţă, obiectul juridic alături de obiectul material condiţionează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporţia reducerii masei patrimoniale a părţii vătămate este direct proporţională cu creşterea masei patrimoniale a făptuitorilor.

În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepţia valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie nişte *„beneficii prezumate”* pentru victime, ci se aflau în posesia reală a ultimilor la momentul săvârşirii fiecărei infracţiuni, ce indică direct spre cauzarea unui *„prejudiciu patrimonial efectiv”* părţii vătămate *****, în fiecare caz cu valoare diferită, indiferent de restituirea ulterioară a prejudiciului sub aspect civil.

Instanţa concretizează de asemenea că prejudiciul cauzat depăşeşte în fiecare speţă în mod evident 20 % din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârşirii faptei, iar mărimea valorii prejudiciului cauzat nu a fost contestată niciodată de partea apărării pe parcursul desfăşurării procesului penal, iar de altfel, cuantumul salariului mediu lunar pe economie pentru anul 2023, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 936 din 28 decembrie 2022 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2023, constituie 11700 lei.

De asemenea, imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin sustragere presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acesta şi luarea ilegală şi gratuită.

Cu alte cuvinte, instanţa reţine că anume trecerea bunurilor în stăpânirea reală a inculpaților a creat un gol în sfera patrimonială a părţii vătămate *****, ce semnifică efectul acestei legături de cauzalitate.

Stabilirea modului ascuns în cazurile incriminării componenţei prevăzute la art. 186 din Codul penal, în opinia instanţei a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât şi obiectiv în toate speţele deduse judecării şi s-a realizat în opinia instanţei, pe neobservate pentru victima care a depistat lipsa bunurilor doar după o perioadă distinctă de la momentul sustragerii, or în acest context, în timpul săvârşirii infracţiunii, inculpații nu se aflau în nemijlocita apropiere de victimă, iar având certitudinea că inculpatul nu a fost observat iniţial şi că bunurile se aflau fără supraveghere temporară, aceștia au acţionat într-un mod imperceptibil pentru terţi şi au sustras bunurile altor persoane, astfel încât au rămas neremarcați până au dispus de acestea, ce se confirmă prin ansamblul de probe administrate, în special cele relatate de părţile vătămate şi confirmate integral de inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel.

Cu referire la *prejudiciul considerabil* invocat, instanţa atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victime, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Astfel, din materialele dosarului penal, instanţa a stabilit prezenţa caracterului considerabil al prejudiciului cauzat prin mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale şi cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, care nu au fost infirmate până la momentul emiterii sentinţei de

către inculpați, dar şi în cumul cu alte circumstanţe, precum importanţa bunurilor sustrase pentru partea vătămată, care a indicat cert în plângerile şi declaraţiile sale despre aspectul considerabil al daunelor.

De asemenea, instanţa reţine ca întemeiată şi încadrarea juridică a infracţiunilor prin prisma normei agravante *"pătrundere în încăpere"* în speţă, or pătrunderea a avut loc într-un spaţiu închis, neaccesibil unei alte persoane decât proprietarul sau fără permisiunea directă a ultimului, adică la momentul comiterii infracţiunii reprezenta un spaţiu închis şi nesusceptibil de intrare pentru terţi, ce denotă la caz un *spaţiu privat* la pătrunderea în care, făptuitorii au manifestat buna-ştiinţă că intră pe un teritoriu străin, protejat de art. 8 din Convenţie, or conform art. 6 pct. 11) din Codul de procedură penală *prin domiciliu se* înţelege orice locuinţă sau construcţie destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum şi *încăperile anexate* nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, *un alt loc de uz comun*), precum şi orice *teren privat*, automobil, navă maritimă şi fluvială privată, birou.

În concluzie, instanţa statuează că infracţiunea de furt face parte din rândul infracţiunilor materiale şi s-a consumat în fiecare caz din momentul luării bunurilor din posesia victimei cu dispunerea ulterioară de acestea după propria dorinţă a făptuitorului, prin ce se întregeşte latura obiectivă a infracţiunii incriminate inculpaților Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunile incriminate sunt intenționate, iar conținutul intenției trebuie examinat şi determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea fiecărei infracţiuni în mod separat de către inculpatul Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel, care de altfel au comis infracţiunea cu aspect de deprindere şi/sau îndeletnicire, judecând prin prisma antecedentelor penale ale celor doi numiți.

Concomitent, pe episodul de furt, Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel au luat bunurile care aparţin părţii vătămate, cu năzuinţa ulterioară de a le folosi în scopuri personale, prin ce au demonstrat evident şi scopul de cupiditate, fapt confirmat în ansamblu prin mijloacele de probă administrate, având drept motivaţie dorinţa de a-şi spori patrimoniul său, în detrimentul victimei.

Instanța de judecată mai reține şi faptul că inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel au recunoscut vinovăţia sa în faza judecării cauzei, oferind detalii despre modul sustragerii bunurilor, declaraţiile acestora au fost apreciate ca veridice, din motivul coroborării cu alte mijloace de probă enunţate mai sus şi din lipsa oricăror discrepanţe cu acestea, or instanţa conchide că doar un făptuitor adevărat ar fi putut recunoaşte faptele incriminate, oferind ulterior şi detalii despre modul de comitere a infracţiunilor, în pofida numărului mare de infracţiuni incriminate.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul penal, instanţa statuează că pentru infracţiunile prevăzute de art. 186 din Codul penal acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunilor a atins vârsta de 14 ani.

Respectiv, instanţa analizând materialele cauzei penale constată că Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel întrunesc semnele subiecților infracţiunii incriminate.

Aşadar, instanța de judecată consideră că inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel urmează a fi condamnați pentru comiterea infracțiunii incriminate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel au săvârşit fapta pentru care au fost acuzați conform art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, şi au comis-o cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 179 alin. (1) din Codul penal.

Conform rechizitoriului, inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel au fost puși sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod Penal al Republicii Moldova – *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum şi percheziţiile şi cercetările ilegale*.

În corespundere cu prevederile art.179 alin.(1) Cod Penal, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum şi percheziţiile şi cercetările ilegale, se pedepsesc cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.179 alin.(1) Cod Penal îl formează relațiile sociale cu privire la realizarea, în conformitate cu art.29 din Constituție, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului.

Astfel, în conformitate cu art.8 al Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea, printre altele, a domiciliului său. De asemenea, potrivit art.29 din Constituția Republicii Moldova, domiciliul şi reședința sunt inviolabile; nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia. Respectarea inviolabilității domiciliului nu este condiționată de existența unui drept de proprietate (sau al unui alt drept real) asupra imobilului ales ca domiciliu.

În conformitate cu art.6 din Codul de procedură penală, prin "domiciliu" se înțelege locuința sau construcția destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum şi încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun); de asemenea, se înțelege şi orice teren privat, automobil, navă maritimă şi fluvială privată, birou. De exemplu, camerele internatelor sau căminelor pentru elevi sau studenți sunt considerate "domiciliu" în sensul legii penale datorită faptului că persoanele respective sunt cazate acolo pe baza consimțământului lor şi au dreptul la locuire netulburată, putând să permită ori să interzică accesul altor persoane.

În schimb, nu poate fi considerat domiciliu locul unde o persoană este cazată împotriva voinţei sale (penitenciarul, cazarma, ospiciul etc.) şi în care accesul altora (deținuți, militari, bolnavi, gardieni, superiori, medici etc.) nu depinde de consimțământul celor deja cazați.

Noțiunea de domiciliu, definită în art.6 din Codul de procedură penală, are același înțeles ca şi noțiunea "domiciliu sau reședință" din art.179 CP RM. Reşedinţa, spre deosebire de domiciliu, are un caracter temporar. În rest, sub aspectul destinației funcționale, reședința nu se deosebește de domiciliu.

Noţiunea de "domiciliu" implică nu ideea de imobil, luat în consideraţie în materialitatea sa, ci ideea de loc în care o persoană îşi desfăşoară viaţa personală. Totodată, nu acţiunea asupra bunurilor sau chiar asupra persoanei victimei lezează obiectul juridic ocrotit de legea penală, ci însăşi prezenţa nedorită a făptuitorului în locul ce constituie domiciliul victimei. Astfel, domiciliul reprezintă nu obiectul material al infracţiunii de violare de domiciliu, dar obiectul imaterial al acesteia.

Victimă a infracţiunii de violare de domiciliu poate fi orice persoană care este cetăţean al Republicii Moldova, cetăţean străin sau apatrid.

Latura obiectivă a violării de domiciliu include fapta prejudiciabilă care ia forma acţiunii sau inacţiunii. Această acţiune sau inacţiune se prezintă sub oricare din următoarele modalităţi, realizate în raport cu domiciliul:

1) pătrunderea ilegală, fără consimţământul victimei;
2) rămânerea ilegală, fără consimţământul victimei;
3) refuzul de a-l părăsi, la cererea victimei; 4) percheziţiile sau cercetările ilegale.

Prin "pătrundere ilegală" se înţelege introducerea contrară legii a făptuitorului cu întreg corpul în spaţiul în care victima îşi are domiciliul.

Pentru existenţa infracţiunii nu interesează modul şi metodele folosite de făptuitor pentru a pătrunde în domiciliul victimei (escaladare, înşelăciune, etc.) şi nici dacă pătrunderea are loc pe faţă ori pe ascuns.

Prin "rămânere ilegală" se are în vedere situaţia când pătrunderea a fost realizată legal, însă rămânerea în continuare în domiciliul victimei este indezirabilă pentru aceasta, dobândind astfel caracter ilegal.

Reieșind din prevederile alin.(2) al art.29 din Constituţie, pătrunderea sau rămânerea în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia, nu poate fi considerată ilegală, dacă este săvârșită: a) pentru executarea unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătorești; b) pentru înlăturarea unei primejdii care amenință viaţa, integritatea fizică sau bunurile unei persoane; c) pentru prevenirea răspândirii unei epidemii.

În cazul refuzului de a părăsi domiciliul la cererea victimei, este necesară stabilirea următoarelor condiţii: a) prezenţa făptuitorului în spaţiul destinat domiciliului (situaţia premisă); b) pătrunderea anterioară în domiciliu să aibă caracter ilegal sau legal; c) să existe o cerere categorică şi expresă a victimei, adresată făptuitorului, de a părăsi domiciliul; d) să nu fie prezente excepţiile prevăzute la alin.(2) al art.29 din Constituţie.

De caz, inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel, au pătruns în domiciliul cet. *****, *fără permisiunea acesteia*, unde s-au aflat până la momentul depistării lor de către organele de drept.

Această situație de fapt este confirmată atît prin declarațiile inculpaților, ale părții vătămate ***** *****, cît și a martorilor audiați la faza de urmărire penală; *****, *****, *****.

Infracţiunea de violare de domiciliu este o infracţiune formală. După caz ea se consideră consumată din momentul pătrunderii sau rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, fără consimţământul acesteia; refuzului de a părăsi domiciliul la cererea persoanei; începerii efectuării percheziţiilor sau cercetărilor ilegale.

Latura subiectivă a infracţiunii specificate la art.179 Cod Penal al RM se caracterizează prin intenţie directă. Motivele infracţiunii se pot exprima în: curiozitate, interes material, gelozie, răzbunare etc.

Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani.

Urmare, instanța de judecată că în acțiunile lui Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel sunt întrunite toate semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.179 alin.(1) Cod Penal al RM – *”pătrunderea, rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia”*.

Subsumând cele menționate supra, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpaților Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, conform semnelor:*”furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două persoane, prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile”,* și respectiv în baza art. 179 alin. (1) Codul penal, conform semnelor:*”pătrunderea, rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia”,* având în vedere faptul că în acțiunile acestora sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazurilor şi a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunilor în acţiunile inculpaţilor şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește temeiul real şi temeiul juridic pentru atragerea lui Mogîldea Eugeniu și a lui Tataru Viorel la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă

pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei. Privind gravitatea infracţiunilor prevăzute de art. ***** și art. 179 alin. (1) din Codul penal săvârşite de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunile, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor ușoare și mai puţin grave, comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține că infracțiunile comise de către inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel fac parte din capitolele infracțiunilor contra patrimoniului, și respectiv contra unor drepturi constituționale, care atentează la valorile fundamentale precum – *relaţiile sociale cu sunt din două capitole diferite.*

Totodată, instanța de judecată reține că **inculpatul Tataru Viorel a** comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal, și în prezenţa circumstanței agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal, *săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.*

De rând cu aceasta, instanța atestă că în situația inculpatului **Mogîldea Eugeniu**, acesta a comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal, și în prezenţa circumstanței agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal,

săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză, fapt atestat de către acuzatorul de stat în cazul dezbaterilor judiciare în care s-a menționat că Mogîldea Eugeniu anterior a fost condamnat prin sentința judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 septembrie 2024, în baza art. 186 alin. (2) Cod penal la 2 ani închisoare.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Mogîldea Eugeniu și a lui Tataru Viorel de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 186 alin. (2) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent *o pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.*

La rândul său, norma incriminatorie a art. 179 alin. (1) Cod penal, prevede cu titlu de pedeapsă amenda în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale sau munca neremunerată în folosul comunităţii de la 100 la 200 de ore, sau închisoare de pînă la 2 ani.

Examinarea cauzei penale a avut loc conform procedurii simplificate, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. În acest context, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată *în vigoare la 2 august 2023*, a fost abrogat alin. (8) al art. 364^1 din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Astfel, instanţa concretizează că potrivit art. 80^1 Cod penal, (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime** a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Respectiv, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal, se modifică pentru pedeapsa cu amendă de la *500 de unităţi convenţionale* până la *1012 de unităţi convenţionale*, pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, în cuantumul minim de la *135 de ore* și cuantumul maxim de până la 180 *de ore*, iar pentru pedeapsa cu închisoare în limita minimă stabilită de art. 70 alin. (2) din Codul penal *de la 3 luni* până la *3 ani*.

Potrivit aceleiași prevederi, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal, se modifică pentru pedeapsa cu amendă în limita a *500 de unităţi convenţionale*, pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, în cuantumul minim de la 75 *de ore* și cuantumul maxim de până la 150 *de ore*, iar pentru pedeapsa cu închisoare în limita minimă stabilită de art. 70 alin. (2) din Codul penal *de la 3 luni* până la *1 an și 6 luni*.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunilor săvârșite, care sunt distincte după relaţiile sociale protejate şi cu aspect de îndeletnicire în cazul sustragerii comise de inculpați, care au mai fost condamnați pentru infracţiuni similare, iar

reieşind din acţiunile ilicite ale inculpaților, a fost violat de multiple ori dreptul persoanelor la inviolabilitatea domiciliului, precum și dreptul la protecţia proprietăţii lor şi libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziţii.

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa inculpaților a unor pedepse sub forma închisorii, în privinţa căreia apărătorul a obiectat parţial şi a solicitat aplicarea unei pedepse mai minimale prevăzyute de sancțiunea normelor incriminate.

Reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este doar aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, care este una echitabilă în raport cu infracţiunile săvârşite şi în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită, or inculpații în mod cert a comis infracţiunile cu aspect de îndeltnicire, perturbând în ansamblu viaţa socială şi fiind predispuși aşadar în continuare să mai comite asemenea gen infracţiuni.

Astfel, raportat la conduita inculpaților dovedită pe întreg parcursul urmării penale şi cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul lor, dar şi luând în consideraţie faptul că inculpații au fost condamnați anterior pentru fapte infracționale similare, în cazul inculpatului Mogîldea Eugeniu, cît și Tataru Viorel antecedentele penale nefiind stinse, permit instanţei de a concluziona şi faptul că corectarea şi reeducarea lui Mogîldea Eugeniu și a lui Tataru Viorel este posibilă doar aplicându-le o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate, în cuantum mediu al sancţiunii aplicabile, or în pofida reţinerii unei circumstanţe agravante, inculpații pe întreg parcursul procesului penal au demonstrat dorinţa de colaborare cu organul de urmărire penală, când au recunoscut faptele şi au detaliat modul comiterii lor, cât şi inclusiv în instanţă.

Aşadar, instanţa va aplica inculpatului Mogîldea Eugeniu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b) c), d) Cod penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, instanţa va aplica inculpatului Mogîldea Eugeniu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin. (1) Cod penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate, se stabilește o pedeapsa definitivă lui Mogîldea Eugeniu, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

Conform art.85 alin.(1),(3) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă, prin cumul parțial, se adaugă partea neexecutată a pedepsei dispusă prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13.09.2023 (dosar nr. 1-31144/2021), stabilindu-i inculpatului Mogîldea Eugeniu pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanţa va aplica inculpatului Tataru Viorel pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b) c), d) Cod penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, instanţa va aplica inculpatului Tataru Viorel pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin. (1) Cod penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal, instanța apreciază necesar de a-i stabili lui Tataru Viorel o pedeapsă definitivă, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, inculpatul şi apărătorul acestuia nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privinţa inculpatului Tataru Viorel, este intentată o cauză penală aflată în gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ialoveni, la faza de urmărire penală fiindu-i aplicată, ulterior măsura preventivă - arestul preventiv pentru perioada 14.01.2024 - 13.02.2024 (f.d.60, vol. II). Între timp cauza a fost transmisă instanței spre examinare.

Cât privește situația inculpatului Mogîldea Eugeniu, instanța reține că potrivit materialelor cauzei penale, și anume a informațiilor parvenite din partea Inspectoratului de poliție Rîșcani și a Inspectoratului de Poliție Criuleni, se testă că ultimul se deține și execută pedeapsa în Penitenicarul nr.13, mun.Chișinău (f.d.24, 27 v.II)

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, *din oficiu* sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinţei* constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

Aşadar, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de Mogîldea Eugeniu, cât și față de Tataru Viorel a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţe, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive respective. Or, inculpații au comis mai multe infracţiuni similare, în mod repetat, constatate prin prezenta sentinţă, fiind astfel direct predispuși spre neexecutarea pedepsei sau chiar eventual comiterea unor alte infracţiuni similare, având în vedere că inculpații au mai fost condamnat anterior pentru o infracţiune similară.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui Mogîldea Eugeniu și a lui Tataru Viorel la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a numiților este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept, să comită alte infracţiuni şi să se *asigure executarea sentinţei*, fiind astfel respectat principiul

proporţionalităţii între dreptul învinuitului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

Relevant, în acest sens este Hotărârea *Savca împotriva Republica Moldova*, unde Curtea Europeană a respins pretenţiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanţă de fond (a se vedea *Wemhoff împotriva Germaniei,* § 9; *Labita împotriva Italiei [MC]*, hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov împotriva Federaţiei Ruse*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz împotriva Turciei*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura preventivă sub formă de arest preventiv faţă de inculpații Mogîldea Eugeniu și a lui Tataru Viorel, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestora pentru executarea sentinţei emise, însă doar în contextul în care în privinţa acestuia nu este aplicat arestul preventiv într-o altă cauză penală.

Concomitent, instanța reține că, la data de 05.02.2023, ora 19:40, inculpatul Tataru Viorel a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 CPP, durata reținerii constituind 72 de ore.

La data de 05.02.2023, ora 19:40 inculpatul Mogîldea Eugeniu a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 CPP, durata reținerii constituind 72 de ore.

La data de 08.02.2023 în privința învinuiților a fost aplicată măsura preventivă ”obligarea de a nu părăsi țara” pe o perioadă de 60 de zile, cu ridicarea provizorie a pașapoartelor acestora.

Prin încheierea instanței din 23 iunie 2023, în privința inculpatului Mogâldea Eugeniu*****, a fost aplicată măsura preventivă ”obligarea de nepărăsire a țării, fără încuviințarea organului care a dispus această măsură”, pe o perioadă de 60 de zile.

În subsidiar, termenul executării pedepsei lui Tataru Viorel se va calcula începând cu data pronunțării sentinței din 07 iunie 2024, cu includerea în acest termen a perioadei aflării inculpatului în stare de arest începând cu data de de 05.02.2023, ora 19:40, când inculpatul Tataru Viorel a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 CPP, durata reținerii constituind 72 de ore.

La fel, termenul executării pedepsei lui Mogîldea Eugeniu se va calcula începând cu data pronunțării sentinței din 07 iunie 2024, cu includerea în acest termen a perioadei aflării inculpatului în stare de arest începând cu data de 05.02.2023, ora 19:40, când inculpatul Mogîldea Eugeniu a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 CPP, durata reținerii constituind 72 de ore.

Corpuri delicte.

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte în condițiile art. 162 CPP.

La acest capitol, se atestă că potrivit materialelor cauzei, prin ordonanța organului de urmărire penală din 08.02.20.23 (f.d.52, vol.I), au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte un televizor de model ”LG” și o boxă de model ”LG”. Prin ordonanța organului de urmărire penală din 08.02.2023 (f.d.73, vol. I), și a recipisei din aceeași dată (f.d.74, vol.I), corpurile delicte sus-menționate, au fost restituite părții vătămate *****, spre păstrare până la soluționarea cauzei penale în instanța de judecată.

Așadar, instanța va dispune ca bunurile sus-numite, după definitivarea sentinței să rămână în posesia părții vătămate *****.

Totodată, conform articolului 157 din Codul de procedură penală, (1) Constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză.

Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Documentele se prezintă de către persoanele fizice şi juridice la demersul organului de urmărire penală făcut din oficiu sau la cererea altor participanţi la proces ori la demersul instanţei făcut la cererea părţilor, precum şi de către părţi în cadrul urmăririi penale sau în procesul judecării cauzei.

În cazurile în care documentele conţin cel puţin unul din elementele menţionate în art.158, acestea se recunosc drept corpuri delicte.

Astfel, instanța atestă că prin ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 08.02.2023, (f.d. 71, vol. I) a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă: *un suport electronic de tip DVD-R, pe care se conține șapte fișiere video, ridicate de la ***** la 08.02.2023, anexat la cauza penală prin ordonanța din 08.02.2023 de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală.*

Prin urmare, soluționând soarta mijloacelor materiale de probă, se conchide că acest mijloc material de probă urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Acțiune civilă pe dosar nu a fost înaintată.

Cheltuielile de judecată.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța menționează că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Acuzatorul de stat a solicitat încasarea în mod solidar de la inculpații Mogîldea Eugeniu și Tataru Viorel a cheltuielilor de judecată în sumă de 52,92 lei.

Instanța de judecată va respinge solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru consumabile, ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea acestei aprecieri instanța se ghidează de prevederile art. 227 Cod de procedură penală, care stipulează că, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Astfel, instanţa reţine că solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea în calitate de cheltuieli judiciare a sumei de 52,92 lei, pentru gestionarea cauzei (cheltuieli pentru file, imprimarea filelor, copertă), nu constituie cheltuieli de judecată în sensul normei sus citate, or aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală şi se compun din cheltuieli evidente şi necesare în vederea constatării faptei infracţionale, astfel că acestea nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanţă, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

În conformitate cu prevederile art. art. 70, 80[1], 84, 85 Cod penal, art.385 alin. (1), pct.13), art.397 alin.(3) şi art.162 și în corespundere cu prevederile art.art. 338, 364[1], 382, 384, 385, 389, 392-395 şi 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

MOGÎLDEA Eugeniu***, născut la *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

MOGÎLDEA Eugeniu***, născut la *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, *pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate*, se stabilește o pedeapsa definitivă lui **MOGÎLDEA Eugeniu*****, născut la *****, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

Conform art.85 alin.(1),(3) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă, prin cumul parțial, se adaugă partea neexecutată a pedepsei dispusă prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13.09.2023 (dosar nr. 1-31144/2021), stabilindu-i inculpatului **MOGÎLDEA Eugeniu*****, născut la *****, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (ptru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

TATARU Viorel *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. ***** Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

TATARU Viorel *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, *pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate*, se stabilește o pedeapsa definitivă lui **TATARU Viorel** *****, născut la *****, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică măsura preventivă - arestul preventiv, în privința lui **MOGÎLDEA Eugeniu*****, născut la *****, până la definitivarea sentinței.

Se aplică măsura preventivă - arestul preventiv, în privința lui **TATARU Viorel** *****, născut la *****, până la definitivarea sentinței.

Termenul executării pedepsei lui **MOGÎLDEA Eugeniu*****, născut la *****, se va calcula începând cu data pronunțării sentinței din 07 iunie 2024, cu includerea în acest termen a perioadei aflării inculpatului în stare de arest începând cu data de 05.02.2023, ora 19:40, când

inculpatul Mogîldea Eugeniu***** a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 CPP, durata reținerii constituind 72 de ore.

Termenul executării pedepsei lui **TATARU Viorel** *****, născut la *****, se va calcula începând cu data pronunțării sentinței din 07 iunie 2024, cu includerea în acest termen a perioadei aflării inculpatului în stare de arest începând cu data de 05.02.2023, ora 19:40, când inculpatul Tataru Viorel ***** a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 CPP, durata reținerii constituind 72 de ore.

Se respinge cerința procurorului cu privire la încasarea din contul inculpaților în beneficiul Statului a cheltuielilor de judecare a cauzei în sumă de 52,92 lei, ca fiind neîntemeiată.

Mijlocul material de probă - un suport electronic de tip DVD-R, pe care se conțin șapte fișiere video, ridicate de la ***** la 08.02.2023, anexat la cauza penală prin ordonanța din 08.02.2023 de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală,- urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Corpurile delicte - corpuri delicte un televizor de model ”LG” și o boxă de model ”LG”. care au fost restituite părții vătămate *****, spre păstrare până la soluționarea cauzei penale în instanța de judecată, după definitivarea sentinței de lăsat în posesia acestuia.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Președintele şedinţei,
judecătorul /semnat/ Alina Arapu-Buțco
Copia justă
Judecătorul Alina Arapu-Buțco